

Люсі

Симоненко Василь Андрійович

Нехай слова ці скучні і бездарні,
Та як мені не написати їх?
Я в них прийду до тихої друкарні
І буду знову втоптувати сніг.

І буду знов у вікна заглядати,
Брехати, що не холодно мені,
Твої нечутні кроки впізнавати
В морозній монотонній тишині.

І цілуватися в провулку до безтями...
Чого б тепер я тільки не віддав,
Щоб тільки знову все було так само,
Як я у вірші цьому пригадав.

Щоб знов були ті суперечки марні,
Щоб від кохання знову я дурів...
Нехай слова ці скучні і бездарні,
Та я їх кров'ю власною зігрів.

6.II.1957

Джерело: *Симоненко В. А. З матір'ю на самоті.* — К.: Молодь, 1990.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/symonenko_vasyl_andriiovych/liusi